

„Revue de Droit Rural”

Jean-Jacques Barbieri, *Remarquables futaies* (Nadzwyczajne lasy wysokopienne), RDR 2017, nr 456, s.1-2.

Zagadnienia związane z utrwalaniem różnorodności biologicznej lasów wysokopiennych oraz określenie zakresu wynikającej z niego ochrony budzą silne kontrowersje. Specjaliści w zakresie prawa ochrony środowiska stają w obliczu nowych regulacji parcelacji działek ewidencyjnych i przepisów zagospodarowania terenu. Działania ochronne przebiegają na różnych poziomach i przy zastosowaniu różnych środków oraz rodzą wiele pytań z zakresu prawa rolnego, prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego, prawa środowiskowego, prawa zdrowia, prawa żywnościowego, na prawie publicznym kończąc. Autor tekstu podkreśla rolę naturalnych parków, których zadaniem jest zachowanie i przede wszystkim przywracanie ciągłości ekologicznej, a także regulacji leśniczych, które powinny działać na rzecz obrony dziedzictwa naturalnego poprzez tworzenie i zarządzanie zespołami ekologicznymi.

Magali Jelila, *Encadrement de la publicité pour les boissons alcoolisées* (Regulacje prawne dotyczące reklamy napojów alkoholowych), RDR 2017, nr 456, s.24-27.

Modernizacja ustawy nr 2016-41 ze stycznia 2016 r. Kodeksu Zdrowia Publicznego została wprowadzona w celu rozwiązania problemów dotyczących regulacji prawnych odnoszących się do reklam napojów alkoholowych. Szczególne problemy ujawniały się wraz z przepisami ograniczającymi propagowanie sprzedaży i konsumpcji alkoholu. Poprzednie ustawodawstwo nie spełniło swoich założeń odnośnie zakazu reklam, dlatego konieczne okazało się wprowadzenie zmian. W świetle nowych regulacji informowanie lub przekazywanie elementów kultury związanych

z danym regionem, z którego dany alkohol pochodzi, nie jest zabronione, co więcej stanowi oznakę jakości dziedzictwa. Zdaniem autora zmiany wprowadzone w wyniku prac parlamentarnych i nowego Kodeksu Zdrowia Publicznego nie tylko przyczynią się do publikacji artykułów naukowych, treści prasowych czy winnych kampanii turystycznych, ale przede wszystkim doprowadzą do zmiany ustawy Evin dzięki zdroworozsądkowemu zastosowaniu prawa.

Daniel Gadbin, *L'UE à l'assaut du marché agroalimentaire japonais* (Szturm Unii Europejskiej na japoński rynek rolno-spożywczy), RDR 2017, nr 457, s.1-2.

Przedmiotem artykułu jest refleksja nad umową o partnerstwie gospodarczym Unii Europejskiej z Japonią. Komisja Europejska szczególnie liczy na wzrost europejskiego eksportu na rynek japoński. Obecnie Unia jest na czwartym miejscu na liście dostawców produktów rolno-spożywczych do Japonii, ale liczy na zdobycie pierwszeństwa w eksporcie wieprzowiny, serów, win i napojów spirytusowych. Autor stwierdza, że dzięki porozumieniu w Japonii zniesione zostaną liczne bariery pozataryfowe, które są bardziej zależne od krajowych reform legislacyjnych. Jednocześnie zwraca uwagę, że wdrożenie przepisów, które zostaną przyjęte w sprawie dobrych praktyk regulacyjnych, pozostaje przedmiotem dyskusji. Sektor rolny i sektor rolno-spożywczy mają niewiele do stracenia, ale będą potrzebować więcej niż tego porozumienia, aby zdobyć udział w rynku japońskim, otwartym dla wielu innych eksporterów. Nie można też wykluczyć, że pod presją amerykańskich lobbystów, w tym producentów mięsa, negocjowana będzie osobna umowa o wolnym handlu między Stanami Zjednoczonymi a Japonią.

Benoît Grimonprez, *Semences agricoles: la tragédie d'un «bien commun»* (Materiały siewne: tragedia „dobra społecznego”), RDR 2017, nr 457, s.16-19.

Historia statusu prawnego materiałów siewnych jest jedną z tragiczniejszych. Mnożenie praw własności nad rośliną, wspomagane przez system swobodnego dostępu do zasobów genetycznych, pozbawiło rolników ich tożsamości i dziedzictwa. Autor rozważa rewolucyjną tezę przyznania rolnikom prawnego statusu hodowcy. Niektóre społeczności rolne nie są wystarczająco produktywne w uprawie roślin oleistych, uczestniczą jedynie w konserwacji starych, lokalnych odmian. Produkując i dystrybuując nowe materiały siewne, organizacje te pomogłyby utrzymać bioróżnorodność i zwiększyć podaż nasion na rynkach alternatywnych. Istnieje jednak szereg przeszkód regulacyjnych, od włączenia do oficjalnego katalogu uprawianych roślin, przez zakaz tego rodzaju praktyk w celach komercyjnych, na kontrowersjach związanych z uprzywilejowaniem hodowców odmian chronionych kończąc. Dystrybucja nowych materiałów siewnych w świetle hipotezy stawianej przez autora byłaby prowadzona na poziomie terytorium przez wspólnotę użytkowników, działających według szczegółowych przepisów użytkowania, dotyczących dostępu, gromadzenia, produkcji, przechowywa-

nia lub wymiany nasion. Zaproponowane zmiany w przepisach o zarządzaniu dziedzictwem genetycznych zasobów roślin rolniczych, stanowią alternatywne rozwiązanie dla utopijnej logiki wolnego i cynicznego postępu.

Raphaële-Jeanne Aubin-Brouté, *Contrats de vente de produits agricoles et droit commun des contrats* (Umowy sprzedaży produktów rolnych a prawo umów), RDR 2017, nr 457, s.24-29.

Ramy prawne umów sprzedaży produktów rolnych ewoluują w szybkim tempie, dzięki efektom rozporządzenia nr 2016-131 z 10 lutego 2016 r. dotyczącego reformy prawa umów, ogólnego systemu oraz prawa dowodowego, a także dzięki ustawie nr 2016-1691 z 9 grudnia 2016 r. w sprawie przejrzystości, przeciwdziałania korupcji i modernizacji życia gospodarczego. Między komplementarnością a konkurencją, prawo zwyczajowe i prawo specjalne wyznaczają obecnie wspólne perspektywy. Uwzględnienie powyższych reform doprowadzić ma do znacznego uproszczenia procedur związanych z redagowaniem umów sprzedaży, a co za tym idzie – doprecyzowania sankcji za ich niewykonanie, a także przyczynić się do uregulowania strategii optymalizacji, wynikającej z akumulacji opcji do nabycia akcji na giełdach rolnych i towarowych.

Thierry Tauran, *Les incidences dans la profession agricole des ordonnances du 22 septembre 2017 réformant le droit du travail* (Wpływ reformy prawa pracy na zawód rolnika w świetle rozporządzenia z 22 września 2017 r.), RDR 2017, nr 458, s.11-15.

Autor artykułu przedstawia szereg reform w świetle rozporządzenia Macrona z 22 września 2017 r. dotyczących zawodu rolnika. Prezydent Francji skorzystał z przyśpieszonej ścieżki legislacyjnej, czyli dekretu z mocą ustawy, i ominął debatę w parlamencie. Nowe przepisy o liberalnej inspiracji nie są specjalnie ukierunkowane na działalność zawodową w rolnictwie, jednak ponieważ Kodeks Rolny i Rybołówstwa Morskiego zawiera liczne odniesienia do Kodeksu Pracy, działalność zarobkowa rolników stała się częścią nowych regulacji. Autor podkreśla stanowisko Prezydenta, który pragnie zmienić prawo, aby odwrócić kształtowanie cen, co rozpocznie się od zmian kosztów produkcji. Celem prezydenta jest znalezienie sposobu na zatrzymanie procesu ubożenia rolników, a także sprostanie oczekiwaniom społecznym i środowiskowym Francuzów, wskazujących na potrzebę transformacji sektora rolnego.